Hřbitovní kostel

Co muk již doteklo se tvého čela,
ty lide dobrý v dávno zašlém roku,
kdy o víru se přeno v krve toku,
to, jak stavba chrámu vyprávěla,

jež na hřbitově lahodně se bělá.
Když z chrámu velkého ustoupil soku
sláb katolík, sem uchýlil svých kroků
a nad vše byla mu ta vlídná cela.

Teď kostel tiché, chladné střeží hroby,
to pole svaté, brat kde rovný s bratem,
kde není bolů, není světa zloby.

V přístavu žití, přeplynuv proud dravý,
zde odpočívá každý v míru svatém.
Ó, spěte tady sladce, drahé hlavy!

(Michal Hájek, Jitřenka ročník 12, 1893 str. 99)

Jsme tu pro Boha a pro Vás! Nebojte se nás navštívit.

Římskokatolická farnost děkanství Polička
náměstí Bohuslava Martinů 1, 572 01 Polička
www.farnostpolicka.cz farar@farnostpolicka.cz
Kancelář: +420 461 725 172 Kněz: +420 608 719 872
IČO: 49324675 č. ú.: 1282832319/0800

Farní posel vychází pro vnitřní potřebu farnosti Polička 11x v roce.
Náklady na výtisk jsou asi 5 Kč.
Další číslo vyjde 1. prosince 2019, uzávěrka je 24. listopadu 2019.
Příspěvky zasílejte na: posel@farnostpolicka.cz
Fotografie v tomto čísle: archiv Mirka Andrleho, Tomáš Enderle, Róza Vymětalová
Korektury: Marie Hamanová
Za obsah odpovídá: P. Tomáš Enderle

Římskokatolická farnost děkanství Polička

FARNÍ POSEL

LISTOPAD 2019

Ministrantský výlet
12.10.2019

9 ZPRÁV,
které by Vám neměly uniknout

4. října... probíhalo jednání na biskupství s týmem, který se stará o opravu kostela svatého Jakuba, při kterém jsme probírali možná rizika a jejich případná řešení. Pánové nahoře v čele s vikářem byli věcní a konstruktivní, takže nám v lecčems poradili.

6.-11. října... byl otec Tomáš se skupinou kamarádů na duchovních cvičeních v trapistickém klášteře v Novém Dvoře. Spolu s mnichy si užíval ticha i modliteb, i když se mu vůbec nechtělo vstávat na ranní modlitbu ve 3:15.

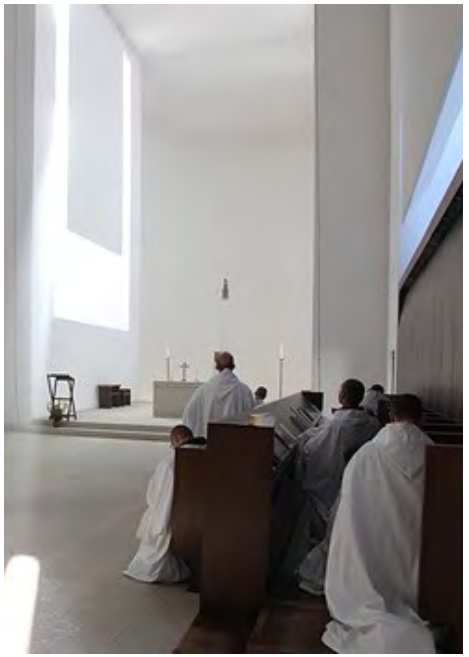

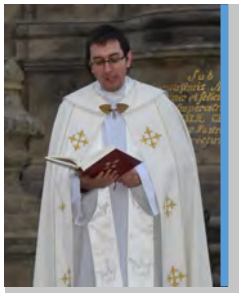

Slovo kněze
na úvod

Drazí farníci a čtenáři!

„Jak budeme ve farnosti slavit svátek Šimona a Judy?“ zeptali se mě starší ministranti včera, i když věděli, že v pondělí není žádná mše svatá naplánovaná.

Nejprve jsem kontroval odpovědí: „A copak o nich víte, chlapci, že je chcete slavit?“, ale hned jsem připojil „Zítra v pět hodin ráno v kapli, přijďte.“ Inu… nepřišli.

Ale donutilo mne to dnes při ranní mši přemýšlet nad tím, co vlastně o těchto svatých vím sám a hned potom jsem se uvelebil ve svých oblíbených myšlenkách na všechny ty neviditelné svaté, na ty obětavé ženy a muže, o jejichž dobrých činech se nikdy nedozvíme, ale na nichž také stojí existence církve.

Mnoho je takových včeliček, které se modlí, obětují a slouží i v naší farnosti, aniž by se jim dostalo pozornosti, uznání nebo vděku. Všem jim Pán Bůh zaplať.

P. Tomáš Enderle
AMDG, na svátek sv. Šimona a Judy,
L. P. 2019

12. října... malá parta poličských ministrantů vyrazila směr Bystré, aby spolu s dalšími padesáti chlapci z vikariátu a jejich dospělým nebo alespoň mládežnickým doprovodem navštívili hornické štoly nedaleko Koroužného, dali si párek, zahráli bojovku a pomodlili se v jednom z nejstarších kostelů v okolí, najdete ho v lesích nedaleko obce Švařec.

15. října... proběhlo první setkání cyklu přednášek a diskuzí „Úvod do křesťanství“. Vyžadovalo to nemalé zapojení řady členů farnosti, kterým za to náleží dík.

17. října … se naše katechetka paní Navrátilová zúčastnila vzdělávacího semináře o výuce dětí se zvláštními potřebami.

18. října… po ránu dali tři katoličtí faráři s jedním evangelickým hlavy dohromady, aby vymysleli svoje drobné povídání na výstavu „S vůní vanilky“, na kterou jste charitou 29. listopadu zváni. Znovu se ukázalo, že čím mladší publikum a čím stručnější sdělení má být, tím je těžší je uchopit.

24. října… dorazil na vikariátní setkání kněží františkán Šebastián Smrčina, který působí v Moravské Třebové. Kromě toho, že v klášteře a na farách ubytovává přibližně 60 lidí bez domova, plně se věnuje i „obvyklejším“ pastoračním činnostem. Povídal nám o pastoraci mládeže, která je v jeho končinách ještě komplikovanější než v našem kraji. Nejen, že jsme se utěšovali v naší bezradnosti, ale také jsme hledali cesty, jak oslovit mladé dnešní doby, kteří mají před sebou až příliš mnoho lákavých nabídek, a často jim i díky tomu může chybět zájem o Krista nebo touha po oběti.

28. října… vypršela 5 osloveným firmám lhůta pro podání nabídek na farní zakázku opravy několika drobných, a přece podstatných nedostatků střech a okapů budov na hřbitově u sv. Michaela. S nabídkou se ozval jeden uchazeč. V takové době žijeme, všichni mají práce dost. Nezapomeňme být za to vděční.

29. října… proběhl důležitý kontrolní den na kostele svatého Jakuba, při kterém jsme se snažili zorganizovat práce v následujícím měsíci, kdy by mělo proběhnout vyklizení kostela a jeho zprovoznění. Naplánováno to tedy je, teď už jen, aby se to povedlo.

Svatá Anežka Česká

světice měsíce listopadu

Letos v listopadu si připomínáme třicáté výročí svatořečení Anežky České. K poctě této světice byla v nedaleké obci Hartmanice vztyčena její socha. Na jejím podstavci se nacházejí čtyři letopočty. Rok narození 1211, úmrtí 1282, svatořečení 1989 a rok zhotovení sochy 2012. V nedávno vydané publikaci Hartmanice obec na Českomoravské vrchovině (autoři Jaroslava Filipová, Martin Drašar; vydal Obecní úřad Hartmanice v roce 2016) je o této soše psáno.

Stojí od roku 2012 na návsi obce. Socha vznikla v rámci projektu Střední průmyslové školy sochařské a kamenické v Hořicích, jejímž ředitelem je hartmanický rodák Ing. Josef Moravec. Autorkou díla je Eva Procházková, absolventka této školy. Socha představuje sv. Anežku v životní velikosti se sepjatýma rukama. U nohou je deska s nápisem, který je možno hlásat jako poselství: „Chraňte a zvelebujte tuto zem, je to vaše vlast."

Slavnostní posvěcení sochy se uskutečnilo 11. srpna 2012 za přítomnosti královéhradeckého biskupa Mons. Jana Vokála, prof. Petra Piťhy, hejtmana Pardubického kraje Mgr. Radko Martínka a dalších hostů. Z proslovu profesora Piťhy stojí za to připomenout: „Socha, která zde bude stát, jakoby se otáčela. Bude se za Vámi, hartmaničtí, otáčet a říkat: Pečujte o svoje domovy, veďte své děti k pravému člověčenství, ukazujte jim, jak se to dělá, aby to bylo doma jako v ráji."

Mirek Andrle

Oprava Charitního domu IV.

kukátko do Charity

Vážení čtenáři, myslím, že nastal čas na změnu. V několika posledních číslech jsem Vám postupně představovala jednotlivé služby tak, jak vznikaly v čase. Tentokrát bych ráda sled přerušila a informovala Vás o jiné, celkem významné události, neboť se domnívám, že byste o ní měli být spraveni. Týká se ožehavého tématu - majetku Charity.

Nezastíráme, že Oblastní charita Polička majetek má. Dokonce se dá se říci, že ho není zrovna málo. Na Vrchlického ulici vlastní tři plně vybavené domy a různě rozeseto po Poličce parkuje 16 aut. Samozřejmě, že pořizování majetku není samoúčelné, kopíruje nárůst služeb. Je využíván striktně k výkonu činnosti ve prospěch klientů nebo jako zázemí pro zaměstnance. Jeho množství má však i svou odvrácenou stránku. Je nutné o něj pečovat. A čím víc ho je, tím je péče náročnější.

Největší výzvou pro nás je stav rohového domu Vrchlického 10, nazývaného Charitní dům IV. Je ze všech budov nejstarší a relativně v nejhorším stavebně technickém stavu. Relativně zmiňuji proto, že za pět let, co ho provozujeme, jsme v něm měli pouze jednu malou havárii - prasklé šroubení u vodoměru v přízemí. Žel, takovouto příznivou bilancí se nemůžeme chlubit ani u našich mnohem mladších staveb. Přesto je nám jasné, že bez výrazné „omlazující“ investice by starý dům dlouho bezchybně nefungoval. Hledali jsme prostředky na jeho opravu a vloni jsme využili příležitosti a požádali EU, Evropský fond pro regionální rozvoj, program IROP o podporu. Podklad - projektovou dokumentaci - nám zpracovala kancelář ŠAFÁŘ, CZ, s. r. o. Letos v polovině srpna jsme se dozvěděli, že náš projekt „Stavební úpravy a nástavba budovy Oblastní charity Polička čp. 10 na ul. Vrchlického v Poličce“ byl přijat. Na jeho kompletní rekonstrukci jsme získali skoro 10 mil. Kč.

Máme velkou radost a zároveň velkou starost. Kdo sledujete opravu poličského kostela, asi rozumíte. Mnoho z věcí, které nás čekají, víme, řadu z nich tušíme a o lecčem ani tušení nemáme. Očekáváme jistou zvýšenou dávku adrenalinu. Již se začala naplňovat. Od srpna v plném nasazení usilujeme, aby práce mohly začít podle plánu, tzn. od ledna 2020. Zatím se nám daří. Velmi rychle jsme nalezli náhradní prostory. Do nich jsme celý říjen postupně stěhovali všechny služby z domu IV. Dvě AC dílny využily „azylu“ v SOŠ a SOU Polička, Otevřené dveře se po pěti letech vrátily do Tylovy ulice. Obojí by měly v nájmu pobýt roky. Souběžně se stěhováním jsme připravovali výběrové řízení. Dodavatele stavby již známe. Nyní probíhá

lhůta pro případné odvolání účastníků, proto jméno zatím nezveřejňujeme. Jelikož podle pravidel musíme celou akci předfinancovat, vyřizujeme rovněž bankovní úvěr. Řešíme administrativní záležitosti přestěhovaných služeb a přizpůsobujeme jejich fungování změně. Děje se toho skutečně hodně.

Co získáme za všechno vynaložené úsilí? Jestliže vše proběhne podle plánu, v srpnu 2021 by měl být Charitní dům IV. uvnitř k nepoznání. Před tím ho čeká mohutný zásah, neboť v počátku budova přijde o střechu i část stropů. Pod novým krovem vyroste nový denní stacionář. V patrech bude zastavovat výtah pro vozíčkáře, obmění se veškerá sociální zařízení, která budou lépe vyhovovat současným normám. Staré, opotřebované rozvody se dočkají výměny, bude instalováno nové topení a srovnány úrovně podlah. Z jedné třetiny se změní vnitřní dispozice pokojů v přízemí a prvním patře. Nedotčena zůstane například již dříve zrekonstruovaná cvičná kuchyň, hlavní místnost v přízemí a tři pokoje v prvním patře. Vše ostatní bude jinak.

Je nám líto, že program EU neumožňoval, abychom do projektu mohli vložit také vnější vzhled budovy. Pokud budeme chtít, aby „čtyřka“ pěkně vypadala také zvenku, musíme vnější fasádu a výměnu oken uhradit ze svého. Ze svého zaplatíme také 5% spolupodíl na nákladech rekonstrukce, tedy cca půl milionu korun. Ani tato stránka nás nenechává úplně v klidu, protože jedinými prostředky, z nichž můžeme tyto náklady hradit, jsou Tříkrálová sbírka, výnosy z obchodu Fimfárum a dary od Vás, dárců.

Uvědomujeme si, že je to skutečně velké sousto. Ale s pomoci Boží… Dům neopravujeme pro sebe, ale s vidinou našich klientů, kterým chceme zajišťovat služby, jež potřebují. Snad bude naše dílo Hospodinem požehnáno a Vy, naši farníci, budete stát při nás.

Štěpánka Dvořáková

Dokončení výstavby pečovatelských domků

informace ze svazku obcí AZASS

Vážení farníci,
před samotnou informací o výstavbě pečovatelských domků nám dovolte, abychom Vás provedli krátkou zmínkou o Svazku obcí AZASS a sociálních službách, které organizace poskytuje.
Svazek obcí AZASS (dříve Zájmové sdružení měst a obcí na podporu poličské nemocnice) byl založen dne 7.4.1998. Jedná se o dobrovolný svazek obcí 27 měst a obcí poličského regionu. Hlavním předmětem činnosti svazku je poskytování zdravotní péče a sociálních služeb. Svazek obcí AZASS poskytuje v současné době sedm sociálních služeb. Jedná se o terénní pečovatelskou službu, domov pro seniory se dvěma pracovišti v Poličce a Bystrém, domov se zvláštním režimem v Poličce, odlehčovací službu v Bystrém, sociálně aktivizační službu pro seniory a osoby se zdravotním postižením, sociální rehabilitaci. Sedmou neméně důležitou sociální službu poskytovanou Poličskou nemocnicí, s.r.o. jsou sociální lůžka při Léčebně dlouhodobě nemocných v Poličce.

Nyní bychom se zaměřili na ústřední téma tohoto článku týkající se výstavby pečovatelských domků.

Rádi bychom Vás informovali o tom, že v několika svých členských obcích dokončujeme výstavbu pečovatelských domků (v tuto chvíli Pomezí, Borová a Sádek). V Poličce jsme výstavbu pečovatelského domku již ukončili.

Nyní hledáme v členských obcích Svazku obcí AZASS nejvhodnější obyvatele těchto domků.

Pečovatelské domky jsou bytovými domy, kde se v přízemí nachází čtyři jednopokojové bezbariérové (upravitelné) bytové jednotky s odpovídajícím zázemím pro osoby určené cílové skupiny. Osoby, pro které jsou pečovatelské domky určeny, zde žijí za podpory pečovatelské služby.
Cílem výstavby výše uvedených domků je zajištění bydlení osobám v nepříznivé sociální situaci způsobené:

- věkem – senior ve věku 65 let a více (65+) a finančními a majetkovými poměry, nebo
- zdravotním stavem, kdy je osoba závislá na pomoci jiné fyzické osoby a pobírá příspěvek na péči a finančními a majetkovými poměry (podrobnosti k finančním a majetkovým poměrům naleznete v záložce aktuality na níže uvedených webových stránkách)

V případě zájmu o bližší informace o pečovatelských domcích kontaktujte sociální pracovnici Bc. Anetu Skálovou skalova.azass@tiscali.cz, tel. 605 459 830. Další podrobnosti a aktuality naleznete na našich webových stránkách: www.azass.cz.

Za Svazek obcí AZASS
Petra Větrovská

Kněžské hroby v Poličce

V těchto podzimních listopadových dnech vzpomínáme na naše drahé zesnulé. Také bychom měli v modlitbách pamatovat na kněze, kteří odpočívají na našich hřbitovech:

Karel Josef Hron, poličský děkan (+24.05.1808), byl původně pochován v severní předsíni vchodu do kostela vedle své matky, při stavbě nového kostela jeho ostatky uloženy na hřbitově snad v hrobě XIV/38 u kostela sv. Michaela (v hrobové knize není uvedeno, že by v tomto hrobě byl někdo pohřben). Pamětníci mluvili o tomto hrobu jako o kněžském. V blízkosti sakristie tohoto kostela je také pochován (hrob již zrušen) děkan **Josef Jezdinský** (+15.12.1899). Nedaleko tohoto místa se nachází hrob, v němž od 15.07.1887 odpočívá u svých rodičů **P. Jan Ehmer,** katecheta a prof. na c. k. Gymnáziu v Hradci Králové.

U hlavního vchodu kostela se nachází hrob poličského rodáka a misionáře **Františka Ehrenbergera** (+22.01. 1906). V hrobce rodiny někdejšího poličského purkmistra Josefa Smoly je pochován **Miloslav Jakubička,** zámecký kaplan a archivář na Orlíku (+24.11.1918). U cesty na jižní straně hřbitova v rodinném hrobě byl uložen k věčnému odpočinku královéhradecký kanovník a někdejší korouhevský farář **Stanislav Robl** (+16.06.1958). P. **Jan Makovský** (+26.04.1887) a jeho (pra) synovec stejného jména, farář v Kosmonosech (+20.09.1949) mají hrob, dnes již zrušený, u západní zdi hřbitova. Na severní straně hřbitova se nacházejí dva kněžské hroby. Ve starém kněžském hrobě H 180 – 1 očekávají slavné vzkříšení katecheta **Emanuel Unzeitig** (+03.05.1869), katecheta **Josef Holík** (+1877), děkan **Josef František Štefka** (+28.10.1829), děkan **Jan Stelzig** (+23.09.1852) a děkan **František Daříllek** (+07.04.1876). Na novém H 189 – 90 jsou pochováni tito poličští děkanové: **Jan Philip** (+09.07.1863), **Josef Petzold** (+27.03.1869), **Antonín Kovář** (+20.04. 1945) a **Jan Klimovič,** biskupský vikář v Poličce (+22.01.1970).

Na centrálním hřbitově byl uložen k věčnému odpočinku kanovník **Antonín Veselý** (+01.12.1983). Děkan **Karel Leopold Nepauer** (+25.05.1762) a kaplan **Václav Lukšíček** (+1771) nalezli místo svého posledního odpočinku v kryptě poličského kostela sv. Jakuba.

Velké díky patří všem,
kdo se o poličské kněžské hroby
obětavě starali a starají.

o. Tomáš

Listopad

Před 355 lety 10. listopadu 1664 byla zřízena papežem Alexandrem VII. bulou Super universas Diecéze královéhradecká, v níž je také hradecký kostel Svatého Ducha povýšen na kostel katedrální.

Před 110 lety 6. listopadu 1909 se v Poličce narodil Miloslav Bureš, básník Vysočiny, z jehož tvorby je nejznámější báseň Otvírání studánek (zhudebněna Bohuslavem Martinů). Zemřel 12. listopadu 1968 v Praze a jeho hrob se nachází poblíže vedlejšího vchodu hřbitova u sv. Michaela v Poličce.

Mirek Andrle

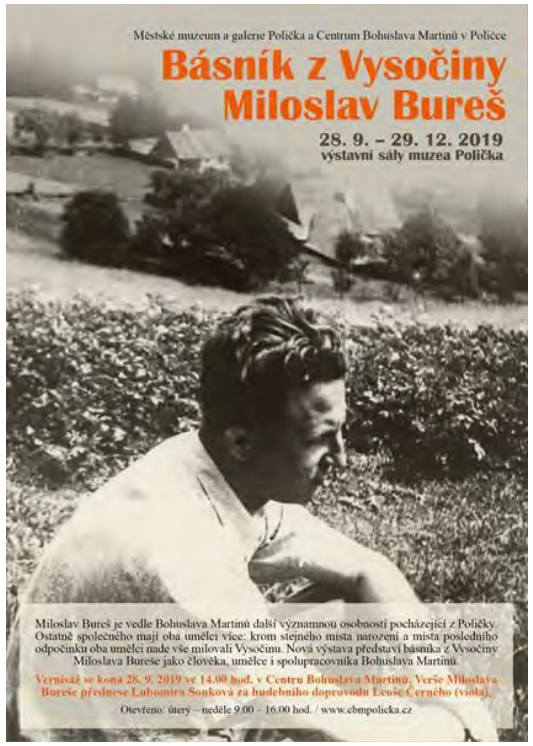

Na výstavě v poličském muzeu si tedy připomínáme 110 let od narození tohoto významného českého básníka, prozaika, úspěšného redaktora, ale zároveň přítele a spolupracovníka B. Martinů. Narodil se v dělnické rodině v Poličce jako Jan Bohuslav Bureš. Křestní jméno Miloslav přejal po své předčasně zemřelé lásce Milušce Šifnerové.

Výstava bude k vidění do 29. prosince 2019.

policka.org

Pro chytré hlavy

Začátkem měsíce listopadu vzpomínáme na naše drahé zesnulé.
Pomíjivost lidského života nám také připomíná
Smrt na vrcholku věže kostela sv. Michaela.

Proč bývá v jesličkách volek a oslík?

Smrt už není dělicí čára. Ztratila moc nad těmi, kteří patří Bohu

listopadové rozjímání o smrti

Velké tajemství duchovního života - života v Bohu - je, že ho nemusíme očekávat jako něco, co přijde později. Ježíš říká: „Přebývejte ve mně, jako já přebývám ve vás.“ Toto božské přebývání je věčný život. Je to aktivní přítomnost Boha ve středu mého života, pohyb Božího Ducha uvnitř nás, která nám dává věčný život. Ale přesto, co život po smrti? Když žijeme ve spojení s Bohem, když patříme do vlastní Boží domácnosti, neexistuje už žádné „před“ a „potom“. Smrt už není dělicí čára. Smrt ztratila moc nad těmi, kteří patří Bohu, protože Bůh je Bůh živých, ne mrtvých. Jakmile jednou okusíme radost a mír, které vycházejí z objetí Boží lásky, poznáme, že všechno je a bude dobré. „Nebojte se,“ říká Ježíš. „Překonal jsem moc smrti ... přijďte a přebývejte se mnou a vězte, že kde jsem já, tam je váš Bůh.“

Je-li naším cílem věčný život, není to vzdálený cíl. Je to cíl, kterého můžeme dosáhnout v přítomném okamžiku. Rozumí-li naše srdce této božské pravdě, pak žijeme duchovní život.

…

Přesto však musíme být připraveni. **Příprava na smrt je nejdůležitější životní úkol, zvláště když věříme, že smrt není úplným rozložením naší totožnosti, ale cestou k jejímu plnému odhalení. Smrt, jak o ní Ježíš mluví, je momentem, ve kterém naprostá porážka a úplné vítězství jsou jedno.** Kříž, na kterém Ježíš umřel, je znamením této jednoty porážky a vítězství. Ježíš mluví o své smrti jako o vyzdvižení. Vyzdvižení na kříž a také vyzdvižení při vzkříšení. Ježíš chce, aby naše smrt byla jako jeho smrt, kterou nás svět vypudí, ale Bůh nás pozve k sobě domů.

Jak se tedy máme připravit na smrt? Tak, že budeme žít každý den s vědomím, že jsme děti Boha, jehož láska je silnější než smrt. Úvahy o posledních dnech našeho života a starosti o ně jsou zbytečné, ale to, že přeměníme každý den v oslavu skutečnosti, že jsme oblíbení synové a dcery Boží, nám umožní prožít naše poslední dny, ať krátké či dlouhé, jako dny zrodu. Bolesti umírání jsou porodní bolesti. Skrze ně opustíme dělohu světa a narodíme se do plnosti Božích dětí.

...

Náš život je krátká příležitost říci „ano“ Boží lásce. Naše smrt je úplný návrat domů k této lásce.

Henri J. M. Nouwen

Oprava svatého Jakuba

a návrat do farního kostela

Technické záležitosti týkající se opravy našeho farního kostela se snad dozvíte v příštím čísle Farního posla od někoho kvalifikovanějšího, osobně bych se rád pozastavil spíše nad praktickou a duchovní stránkou věci.

Když o této opravě vypráví poličský pan starosta, mluví o ní jako o stavební akci století, a to vedle elektrického vedení. Nemám důvod této nálepce odporovat i proto, že považuji kostel svatého Jakuba za nejdůležitější stavbu v Poličce.

Dá-li Pán Bůh, pak nebude tak rozsáhlé opravy ve 21. století už třeba. Nevyhnutelně se na takto velkém projektu objeví řada zádrhelů a snad i chyb. Naštěstí se zatím těch problematických momentů neobjevilo tolik, kolika jsem se obával.

Zatím jako největší pochybení z mé strany vidím, že jsem asi nebyl dost rázný v jednání se stavební firmou a v důsledku toho jsme vyklidili kostel v domluveném termínu, aniž by se vevnitř kostela celé měsíce děla podstatná stavební činnost. Také v důsledku opožděného nástupu má firma skluz s odevzdáním kostela zpět do farního užívání, ale to jistě bude zapomenuto jako drobné zaškobrtnutí, pokud se jim podaří dokončit zbytek prací v domluveném termínu a dobré kvalitě.

Z velké části při našem exilu u svatého Michaela jsme trávili nedělní půl jedenácté mše u našich bratří evangelíků a byl to pobyt velmi poučný. Mnozí zjistili, že katolickou mši lze plnohodnotně prožít i v mnohem prostším prostředí, než je katolický kostel. Mnozí došli k hlubšímu docenění atmosféry našich kostelů, všichni jsme ocenili pohostinnost našich bratří ve víře a velká část z nás nezapomene, jaké teplo v kostele přes zimu mají. Leckdo z návštěvníků bohoslužeb v evangelickém kostele cítí potřebu se našim hostitelům odvděčit za jejich pohostinnost i jiným způsobem než prostou platbou nevelkého nájmu, který byl farnosti vyměřen, proto dostanete příležitost vyjádřit svoji vděčnost při sbírce 24.11.2019 (na bohoslužbě v 10:30). Výtěžek bude předán evangelickým bratřím jako příspěvek na výměnu oken.

A teď k tomu, co Vás zajímá možná nejvíc. Kdy už se začneme scházet v našem farním kostele? V době uzávěrky Farního posla to ještě nelze říci s určitostí, ale dost možná budeme první bohoslužby u svatého Jakuba sloužit poslední listopadovou nebo první prosincovou neděli. Nepředstavujte si ale, že se vrátíme do kompletně opraveného kostela, to v žádném případě. Ještě pěkných pár měsíců nám prostor presbytáře bude kazit lešení, stejně tak si musíme počkat na většinu vitráží a teprve se budou dávat dohromady varhany. Jistě se setkáme při návratu do kostela s řadou problémů a komplikací, ale na druhou stranu to bude pro velkou část farníků zajímavé, jak budou moci sledovat týden po týdnu postup prací a zkrášlování našeho svatostánku.

Velké díky za všechnu Vaši shovívavost, modlitby, oběti a pomoc při přesunu zpět do kostela.

P. Tomáš

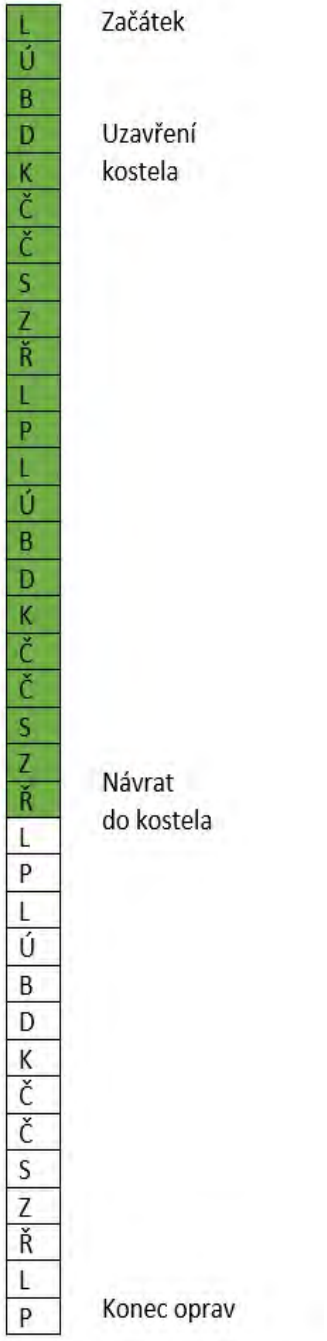

Pozvánka k naslouchání a diskuzi o výchově dětí

Ne zřídkakdy se setkávám s postojem rodičů, kteří nechtějí své děti vychovávat způsobem, jakým byli vychováni sami. Téměř stejně tak často se potkávám s rodiči na hranici bezradnosti, jak přistoupit k výchově vlastních dětí v době, která se tolik liší od doby, ve které jsme byli vychováváni my. Ti méně zodpovědní s touto bezradností dělají málo, ti dedikovanější se rozhodnou se doptávat, číst knihy nebo studovat nejnovější trendy ve výchově na internetu. Mnohdy se pak může stát, že odpovědi, na které narazíme a které nám pro svojí líbivost dávají smysl, nejsou časem ověřené, mohou být zavádějící, nebo přímo odporují křesťanskému pohledu na svět a člověka.

Tím se tento nesmírně důležitý úkol svěřený každému rodiči výrazně komplikuje. Ve snaze alespoň trochu pomoci rodičům naší farnosti a Poličky vůbec jsme pozvali k přednášce a diskuzi o výchově paní Mgr. Hanu Imlaufovou, aby nám vyložila základní faktory jednoho z podstatných rozhodnutí výchovy: „Zakázat nebo povolit?“.

Plakátek s místem a časem konání, jak jste si jistě všimli, je na protější straně, stejně tak jako je vyvěšen na plakátovacích plochách po Poličce. Rádi bychom totiž na tuto akci pozvali širší společnost než rodiče farnosti, neb zajisté neplatí, že by křesťanští rodiče byli ti nejzmatenější a nejvíc vyžadující základních pokynů.

Lze tedy i toto zamyšlení nad rodičovským posláním uchopit jako příležitost, jak někoho pozvat na hodně nízkoprahovou akci, kterou pořádá farnost a tím mu umožnit, aby udělal zkušenost (možná i pozitivní) s církví a křesťanstvím. Rodiče mohou pozvat své kamarády, dědečkové a babičky své ratolesti.

Věřím, že tento jediný večer může leckomu prospět k lepšímu uspořádání myšlenek na toto navýsost důležité téma. Všichni jsou zváni.

P. Tomáš

Počtěte si: Amoris laetitia

papež nám píše o lásce

Samozřejmě, že se v naší farní knihovně nacházejí i církevní dokumenty a encykliky papežů. Zatím nejslavnější dopis papeže Františka pojednává o lásce (M.30). Vzhledem k nadcházející přednášce o výchově není od věci přečíst si kousek z kapitoly, která se zabývá právě výchovou dětí. Jak toto téma vidí papež?

Etická formace dětí

263. Třebaže rodiče potřebují školu, která jejich dětem zajistí základní vzdělání, nikdy nemohou jejich mravní formaci delegovat úplně. Citový a etický rozvoj člověka vyžaduje základní zkušenost: věřit, že rodiče jsou hodní důvěry. Mít výchovnou odpovědnost znamená rozvíjet citem a svědectvím v dětech důvěru, vštěpovat jim láskyplnou úctu. Pokud dítě necítí, že, ač nedokonalé, je pro svoje rodiče drahocenné, anebo nevnímá, že o něho mají upřímnou starost, vznikají hluboké rány, které zapříčiňují mnoho těžkostí v jeho dozrávání. Tato absence, tato citová opuštěnost, vyvolává bolest hlubší než případné napomenutí, kterého by se mu mohlo dostat za nějaký špatný čin.

264. Rodičovské poslání obnáší výchovu vůle, rozvoj dobrých návyků a citových náklonností ve prospěch dobra. Zahrnuje to v sobě, že je jako žádoucí prezentováno jednání, které je třeba si osvojit, a sklony, které mají uzrát. Vždycky však jde o proces, který směřuje od nedokonalosti k větší plnosti. Touha přizpůsobit se společnosti nebo návyk zříci se bezprostředního zadostiučinění za účelem přizpůsobení se nějaké normě a zajištění dobrého soužití jsou již samy o sobě počáteční hodnotou, která vytváří dispozice pozdějšího povznesení k vyšším hodnotám. Mravní formace by se vždycky měla uskutečňovat aktivními metodami a výchovným dialogem, který zapojí vnímavost a jazyk vlastní dětem. Tato formace musí probíhat induktivně, aby dítě samo mohlo objevit důležitost určitých hodnot, principů a norem, místo aby byly ukládány jako neoddiskutovatelné pravdy.

266. Nezbytné je zrání návyků. I zvyklosti osvojené v dětství mají pozitivní funkci a umožňují, že velké hodnoty vnitřně přijaté se vyjadřují ve zdravém a stabilním jednání. Některé dítě může mít společenské cítění a správné dispozice vůči druhým, ale pokud si za dlouhý čas na naléhání dospělých nezvyklo říkat „prosím“, „s dovolením“ a „děkuji“, jeho správná vnitřní dispozice k těmto výrazům nedojde snadno. Mravní jednání se vytváří posilováním vůle a opakováním určitých činů a bez vědomého, svobodného a oceňovaného opakování určitých dobrých způsobů nevede výchova k takovémuto jednání k cíli. Motivace či přitažlivost, které zakoušíme ve vztahu k určitým hodnotám, se nestanou ctnostmi bez těchto přiměřeně motivovaných úkonů.

267. Svoboda je něco grandiózního, ale můžeme ji ztratit. Mravní výchova je pěstováním svobody prostřednictvím návrhů, motivací, praktických aplikací, podnětů, odměn, příkladů, vzorů, symbolů, reflexí, povzbuzení, revizemi způsobů jednání a dialogů, které pomáhají lidem rozvíjet ony stabilní vnitřní principy, které mohou spontánně pohnout ke konání dobra. Ctnost je přesvědčení, které se přetvořilo na vnitřní a stabilní princip jednání. Ctnostný život proto vytváří svobodu, posiluje ji a vychovává, přičemž předchází tomu, aby se člověk stal otrokem nutkavých odlidšťujících a asociálních sklonů. Sama lidská důstojnost totiž vyžaduje, aby každý „jednal podle vědomé a svobodné volby, to znamená hýbán a podněcován z nitra osobním přesvědčením“.[293]

Hodnota sankce jako podnětu

268. Rovněž je nezbytné naučit dítě i adolescenta vnímavosti, aby si uvědomili, že špatné skutky mají důsledky. Je třeba probouzet schopnost vcítit se do druhého a želet jeho utrpení, když jsme mu přivodili něco zlého. Některé sankce agresivního asociálního chování částečně mohou vést k tomuto cíli. Důležité je pevně dítě nasměrovat, aby požádalo o odpuštění a napravilo škodu způsobenou druhým. Když výchova přináší plody uzráváním osobní svobody, začne dítě samotné v určité chvíli s vděčností poznávat, že pro něho bylo dobré vyrůstat v rodině a snášet také požadavky ukládané celou touto formací.

269. Napomenutí se stává podnětem, když se zároveň oceňují a uznávají snahy a když dítě zjistí, že jeho rodiče k němu nadále chovají trpělivou důvěru. Dítě s láskou napomenutí cítí, že je zohledňováno, vnímá, že je někým, a všímá si, že jeho rodiče uznávají jeho potenciál. K tomu není zapotřebí, aby rodiči byli bez poskvrny, nýbrž aby uměli pokorně uznávat vlastní meze a ukazovat svoji osobní snahu být lepšími. Děti však potřebují, aby rodiče dosvědčovali, že se nedávají strhávat hněvem. Dítě, které se dopustí nějaké špatnosti, musí být napomenuto, ale nikdy ne jako nepřítel nebo jako někdo, na kom se vybíjí vlastní agresivita. Dospělý navíc musí rozpoznat, že některá špatná jednání se pojí s křehkostí a omezením, jež jsou vlastní danému věku. Proto by byl škodlivý postoj neustálého sankcionování, který by nepomohl vnímat odlišnou závažnost činů a vyvolal by malomyslnost a podrážděnost: „Otcové, nedrážděte svoje děti.“(Ef 6,4; srov. Kol 3,21).

270. Zásadní věcí je, aby se kázeň nestávala mrzačením touhy, nýbrž podnětem jít stále dál. Jak integrovat kázeň a vnitřní dynamismus? Jak dosáhnout toho, aby kázeň byla konstruktivní mezí na cestě, kterou se dítě má vydat, a nikoli zdí, která jej anuluje, nebo výchovnou dimenzí, která jej potlačuje? Je třeba najít rovnováhu mezi dvěma stejně škodlivými krajnostmi. Jednou je nárok vytvářet svět na míru tužeb dítěte, které vyrůstá s pocitem, že je nositelem práv, ale nikoli povinností. Druhou krajností je přimět je žít bez vědomí vlastní důstojnosti, jedinečné identity a práv, trýznit je povinnostmi, aby v podrobenosti uskutečňovalo tužby druhých.

Kinematograf

nástin žánrů – rozhovory

Dnes bychom se zamysleli nad hodně populárním způsobem předávání informací a tím jsou rozhovory. V dnešní době rozhovory nalezneme všude, televize a rádia jsou jimi prošpikovány a značná část internetového mediálního světa jich hojně využívá.

Co očekáváme od rozhovorů, které sledujeme z pohodlí svých domovů? Mnozí asi poučení o nějaké věci, která je zajímá, další pozorují člověka, kterého mají rádi, a chtějí ho poznat blíže, někomu přijde přitažlivé, jakým způsobem je rozhovor veden. A asi se najdou i tací, kteří z bezpečí svého bydla rozhovory se svrchovaností posuzují, aby následně daného člověka pošpinili, to jsou ty horší motivace.

V zásadě rozlišuji dva druhy rozhovorů, jedny bych nazval milými a druhé konfrontačními. Můžeme se zamyslet nad tím, jaké máme raději. Štítek *milé* můžeme přiřknout například pořadům Na plovárně, Show Jana Krause či Xaver Live, host. A mezi *konfrontační* můžeme zařadit většinu politických diskuzí typu Otázky Václava Moravce či ztřeštěnou show Máte slovo a za internet uveďme většinu rozhovorů na DVTV. Jistě si vzpomenete na mnohé další pořady a možná valnou část z nich nebude možné tak jasně rozdělit.

Otázkou také je, jakým způsobem k těm rozhovorům přistupuji já. V zásadě bych to opět rozdělil na dvě kategorie. Buď k rozhovoru přistupuji zodpovědně, skutečně se zastavím, abych byl schopen navázat intelektuální vztah k tomu, kdo mluví, a mohl pochopit jeho myšlenkový svět, který je většinou mnohem bohatší, než dokáže člověk svými slovy vyjádřit. Druhý přístup je ten, že si tyto rozhovory pouštíme jako vyplnění času, při kterém ještě děláme něco dalšího, třeba žehlíme nebo pracujeme v dílně. A můžeme si přiznat, že pro některé rozhovory je tolik pozornosti více, než je zdrávo.

Za sebe mohu říci, že jak stárnu, mám čím dál raději rozhovory vedené s laskavostí. Pak si rád poslechnu i člověka, s kterým v mnohém nesouhlasím, protože ona laskavost, s kterou je rozhovor veden, je schopna z člověka odhalit jeho vnitřní svět, jež je u mnoha lidí krásný. Když se s pozorností podíváme na jakýkoliv rozhovor, který vede Marek

Eben, pak i když mluví s člověkem, o jehož profesi nemáme „ani tucha", dozvíme se nejen něco o věci jeho zájmu, ale, co mě zvláště fascinuje, je to, že spatřujeme jeho nadšení a vnitřní poctivost. Ve slovech vidíme zapálení a nevyčerpatelnou touhu člověka. A mě to neskutečně motivuje k tomu, abych i já k tomu, co mi je svěřeno, takto přistupoval. Vždyť víme sami, věci, co nás opravdu vnitřně baví, jako by nám v nich neubývalo sil, čas se zastavuje a my se dostáváme do stavů dítěte, které je tak pohlceno svým bytím a svým hraním, že až přestává vnímat i okolí. Tento stav psychologové označují za velmi blahodárný, neboť v něm zakoušíme existenci teď a tady; vypínáme mnohá obranná schémata, která nám berou tolik energie; a pokud zakoušíme stres, pak jen ve velmi omezené míře.

K čemu směřuji touto úvahou? K tomu, abychom nejen zkoumali vnější svět, který k nám skrze obrazovku přichází a při rozhovorech se nám vyjevuje, ale zamýšlejme se i nad tím, co to s námi dělá. Jestliže jsme po rozhovoru více nadšeni vstoupit do svých radostí a bolestí; jestliže v sobě cítíme pokoj, nebo rozervanost – jak ji případně řešíme? Akcí, nebo paralýzou? A mějme také na mysli, že často je moudřejší vědět méně než znát názor kdejaké drbny. Titul knihy Jacquese Philippa - Hledej pokoj a zůstávej v něm nám též může pomoci, abychom se neutopili v malichernostech a půtkách běžných dní. A vzpomeňme na Martu, které Ježíš říká: „jen jedno je třeba" a Maria to naplnila tím, že naslouchala slovům Pána. K čemu nám je slyšet celý svět, když nedostane slovo Pán, který promlouvá k mé duši?

P. Ondřej Špinler

Smrt na michaelském kostele

Vrchol věže michaelské byl původně ukončen křížem. Časem, když věž potřebovala opravu, došlo ke změně věžního znamení. Po kruté válce třicetileté, v níž Polička doznala veliké škody a protivenství, nastaly ve druhé polovině 17. století klidnější a lepší časy. Výnosy z panství a desátky poddaných i rozumné hospodaření obce změnily válečnou bídu ve „zlatý věk“, jak říkávali v 18. století měšťané, méně jistě poddaní ve vsích. S blahobytem však vzrůstala rozmařilost. Při tom blahobytném životě přece se našly osobnosti, které takové jednání káraly a snažily se je mírnit a odstranit. Hovořilo se o tom i v městské radě. Tak kdosi z kritiků přišel na nápad a s návrhem, aby jako výstraha proti rozmařilosti a ulpívání na vezdejších požitcích při zanedbávání potřeb duše byla na věž michaelského kostela pořízena na její vrchol nad báň figura Smrti jako lukostřelce s napřaženým lukem a šípem. Tento symbol měl připomínat lidem, že po pozemském životě, i když blahobytném, čeká na každého smrt a po ní odplata za životní skutky. Návrh byl po nějakých úvahách a rozmýšlení nakonec přijat a uskutečněn. Figura Smrti byla upevněna na otočném kůlu, provedena ze silného měděného plechu. Svou napnutou zbrojí může ukazovat v tu stranu, kde má někdo zemřít. A protože je otočná, nemůže na nikoho zapomenout a jej vynechat. Figuru zhotovil poličský kotlář a klempíř Čermák ve dvacátých letech 19. století. Na Smrti je vyryt nápis: Śmrti! Czermak Jan zostřil tebe by potomkum wdiečnym dal sebe. Zhotovitel žil v letech 1799 až 1827, zemřel tedy ještě mlád. Jeho sestra Anežka se provdala za Ignáce Zákrejse, to byli rodiče spisovatele dramatu Anežky Františka Zákrejse. Místní historik Antonín Hájek*) připomíná o Smrti: Odznak to místu příslušný, ctnostnému, zvláště trpícímu, vítaný. Dobře tu vystihl úmysl navrhovatelů toho znamení. Doby se změnily, zůstal jen stálý a věčný symbol Smrt a s ní i pověst o jejím pořízení na kostelní věži.

*) Hájek Antonín P. (*17.06.1791 Polička - +05. 05.1863 Ronov nad Doubravou), vlastenecký kněz a kronikář města Poličky, napsal první česky psanou monografii o Poličce

dle sousedského vyprávění upravil J. Vorlíček

připravil Mirek Andrle

Pro chytré hlavičky

Víš, jak se jmenovala maminka sv. Anežky?

Svatá Anežka Česká...

- ... dopisovala si s
- ... tatínek se jmenoval PŘEMYSL I.
- ... byla několikrát zasnoubená. Vdala se?
- ... Přemysl Otakar II. byl Anežky
- ... byla dne 12.11.1989
- ... se narodila v
- ... byla jako dcera krále česká
- ... s láskou sloužila chudým a
- ... založila SVATÉHO FRANTIŠKA
- ... psala dopisy papeži, který se jmenoval IX.

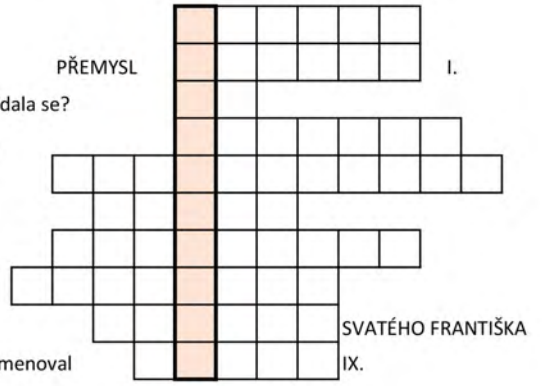

Je Mikuláš srab?

aneb copak by nám na to asi řekl?

Opět po roce se nám začíná blížit ten dětmi velice očekávaný večer. Ne, teď není řeč o Vánocích. Já tímto článkem mířím od Vánoc nazpět ke svátku svatého Mikuláše. 6. prosince. Ten je v českých krajích neodmyslitelně spojen s nadílkou, kdy v předvečer tohoto svátku roznáší Mikuláš za doprovodu čerta a anděla hodným dětem sladkosti, těm zlobivým pak uhlí. Proč ale zrovna svatý Mikuláš? Čím si právě tento světec vysloužil tu povinnost každoročně obcházet české domácnosti? Pro tuto odpověď se musíme ponořit do historie. Máme-li mluvit o faktech ze života tohoto světce, neznáme toho příliš mnoho. Zbývají nám tedy legendy a právě nejznámější z nich vychází z tradice mikulášské nadílky.

Dle této legendy žil ve městě Patra, odkud Mikuláš pocházel, chudý šlechtic, který měl kromě dluhů také tři dcery. Kvůli jeho dluhům mu hrozilo, že bude uvržen do vězení pro dlužníky a jeho dcery budou odvlečeny do nevěstince. Nebyl by to ale Mikuláš, aby takovou situaci nechal být jen tak. Jednoho večera se potají přikradl k šlechticovu domu a oknem do pokoje jeho dcer hodil několik váčků s penězi, čímž celou rodinu zachránil.

Odtud tedy pochází tradice mikulášských nadílek.

Nedá mi to ale, abych se nad touto tradicí ještě chvíli nepozastavil. Sám totiž už několik let jakožto Mikuláš s partou čertů a andělů obcházím domácnosti a pozoruji, co vše může pro děti mikulášská nadílka znamenat.

Před třemi lety jsem narazil při brouzdání internetem na článek Mikuláši, nebuď srab. Jednalo se o článek, ve kterém maminka popisovala překvapení na školním vystoupení kouzelníka, kam byli přizváni i rodiče. Bez varování pak mezi děti vtrhl čert, který je děsil pliváním ohně a pytlem na zádech, z něhož koukaly dětské nožičky. Teprve po několika minutách se objevil také svatý Mikuláš, který však byl s andělem v roli pouhého pozorovatele. Dokonce i o udělování sladkých odměn dětem rozhodoval pekelník. Autorka článku z tohoto byla velice rozezlena, a to ne jen kvůli tomu, že její děti večer usínaly se strachem v srdcích. Dovolím si uvést trefnou citaci výroku z článku, který autorce po výše popsané eskapádě řekl její syn: „To nebyl pravej Mikuláš, protože dal čertovi všechnu svoji sílu a andílek tam jen stál. To byla jen nějaká ukázka, žádnej Mikuláš. Ten by nemohl být takovej, viď, mami?“

Po přečtení tohoto článku jsem musel dát paní za pravdu, neboť jméno tohoto světce bývá v posledních letech každý prosinec zneužíváno k tomu, aby v srdcích dětí rozsévalo strach. Čím dál častěji se setkávám se skupinami jednajícími vůči dětem tak, jak to popisovala autorka citovaného článku. Čím dál častěji se rovněž setkávám se skupinami, kde Mikuláš vůbec není, kde chodí pouze čerti a andělé (a v mnoha případech ani ti ne). A když to všechno vidím, musím se ptát: Co by řekl sám světec na to, že jméno někoho za života tak laskavého a milosrdného je spojováno se strachem?

Každá z postav mikulášské trojice má přitom svůj význam a své jasně dané mantinely, kterých se drží. Pojďme se teď na jednotlivé postavy podívat.

- ***Čert***: Čert je zosobněním zla a hříchu. Je špinavý a otrhaný, což je jasný obraz toho, co ve vztahu k Bohu dělá s člověkem hřích. Jako každé zlo, je ale ve finále před mocí svatého i on slabý a nicotný.

- ***Anděl***: Anděl je přímluvce, ochránce a orodovník. Vyvažuje hřích, vyzdvihuje to dobré, co děti dělají, a svým prosbami se snaží nachýlit jazýčky vah na druhou stranu. Je obrazem toho, že není hřích, který by byl neodpustitelný.

- ***Mikuláš***: Mikuláš je zde v roli nestranného soudce, který má však zlo vždy pevně na uzdě (jinými slovy: Mikuláš řekne a čert poslechne, i kdyby nechtěl). Za sebou má obraz dobra a zla a jeho úkolem je nastavit dětem jisté morální zrcadlo, reflektovat jejich vlastní činy, chcete-li. Ukázat jim, že provedený hřích nemůže být opomenut, ale může být odpuštěn. Zároveň má povzbudit k nápravě a vytrvalosti v boji s hříchem a sebou samým.

Vidím, že se začínám nějak moc rozepisovat, takže to pojďme shrnout a uzavřít. Po opravdové mikulášské nadílce nemá zůstávat strach a děs v očích, ale posvátná úcta a touha na sobě pracovat. To je odkaz, za který (jak pevně věřím) by byl svatý Mikuláš rád. Šiřme tedy tento odkaz dál,a snad se nám spojení jména Mikuláš a strachu jednoho dne podaří vymýtit úplně.

Chtěl-li by si některý ze čtenářů přečíst citovaný článek celý, je stále k nalezení na stránce terezakramerova.cz/mikulasi-nebud-srab.

Václav Větrovský

Pravidelnosti a nepravidelnosti

Společenství ve farnosti

Schůzky dětí: 9. a 23.11. sraz ve 14:00 na náměstí
Setkání seniorů: 6.11. na faře
Ministrantská schůzka: 16.11. v 9:00 na faře
Teologický klub: 30.11.2019 od 19:00 na faře
Společenství maminek: každé pondělí v 9:40 na faře

Sbírky minulý měsíc:

	Polička	Pomezí	Modřec
6. října pro farní Charitu	17 814 Kč	3 290 Kč	
13. října farnost	13 231 Kč	3 078 Kč	510 Kč
20. října na misie	19 380 Kč	2 719 Kč	
misijní jarmark	7 028 Kč		
27. října pro farnost	12 107 Kč	2923 Kč	

Mimořádné sbírky příští měsíc

3. listopadu na opravu kostela sv. Jakuba v Poličce

10. listopadu na pojištění kostelů a jiných církevních budov

17. listopadu Den Bible—dveřní sbírka na podporu biblického díla

24. listopadu při mši 10:30 na dar pro bratry evangelíky

1. prosince na kněžský seminář a formace bohoslovců

Všem dárcům ať Pán Bůh odplatí.

Úmysly Apoštolátu modlitby na listopad 2019

Všeobecný úmysl: Aby se v zemích Blízkého východu, v němž rozdílné náboženské skupiny sdílejí tentýž životní prostor, zrodil duch dialogu, setkávání a smíru.
Národní úmysl: Ať všichni naši zesnulí mohou plně zakoušet dobrotu Boží a my ať žijeme tak, že se budeme moci jednou radovat s nimi.

Pozvánky a nabídky,

aneb co si můžete přečíst na nástěnkách

8. až 10. 11. **Duchovní obnova pro dívky a svobodné ženy od 15 do 37 let** v Brně. Je potřeba se do 4. 11. přihlásit.

9. 11. **Koncert Pavla Helana**—benefiční koncert pro Oblastní charitu Polička. Kostel sv. Michaela v 17:00.

9. a 10. 11. **Dvoudenní dvojvikariátko**-fara Polička

16. 11. a 17. 11. v 10:00 **mše sv. v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze** k výročí svatořečení sv. Anežky České a „Sametové" revoluce

19. 11. v 19:00 přednáška a následná diskuze s Mgr. Hanou Imlaufovou na téma **„Dovolit, či zakázat? - o správném stanovení hranic ve výchově"**, zvláště pro rodiče malých dětí. Místo konání.: Divadelní klub Polička

29. 11. **Adventní výstava S vůní vanilky** od 8:00
Charitní dům č. I Betlém, dům chleba

29. 11. až 1. 12. **Podzimní tammím**
tradiční duchovní víkend pro mladé muže v pražském semináři

29. 11. až 1. 12. **Adventní duchovní obnova** VIR v AKS v Olomouci pro mladé muže od 17 do 35 let

Vyšla kniha **„Christus vivit",** kde se ve své exhortaci obrací papež František k mladým a celému Božímu lidu

Vyšel **digitální zpěvník pro scholy**, je dostupný za internetové adrese: www.proscholy.cz

Vyšel **diář pro věřící děvčata**, více informací na www.in.cz

Na nástěnkách je nabídka TISKOVÉHO APOŠTOLÁTU FATYMu A.M.I.M.S.

Vyzdobte s námi učebnu na faře svými obrázky!

Už pomalu sklízíme, co nám bylo darováno během slunných dní léta, večery jsou delší a jistě někteří z Vás už čekají na téma, které by mělo vyzdobit učebnu v následujících týdnech. Téma: Ctnosti a neřesti. Přeji příjemné chvíle při Vaší tvorbě a neotálejte. Vaše práce očekáváme do 15. 11. na faře nebo je věnujte přímo paní Evě Vymětalové.

Rozpis bohoslužeb

Neděle 3. 11. 31. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za rodinu Kinclovu, Jílkovu a Havlíčkovu a celý rod 10:30 M: za zemřelé dárce mešních fundací 15:00 Květná: za dobrodince kostela
Úterý 5. 11.	7:00 K: na poděkování za 30 let manželství a za víru v rodině
Středa 6. 11.	18:00 K: na poděkování za 20 let společného života, za děti a za požehnání do dalších let
Čtvrtek 7. 11.	9:00 K: vikariátka kněží, slouží Prokop Brož 15:30 LDN: za zemřelého manžela
Pátek 8. 11.	15:30 P: 18:00 K: za rodiny Dvořákovy, Balášovy a za zdraví v rodinách a za životní cesty dětí
Sobota 9. 11. Posvěcení lateránské baziliky	19:00 M: za Bohuslava Fliedra, rodiče a bratra
Neděle 10. 11. 32. neděle v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Vojtěcha Pechance, sestru Lucii a vnoučata 10:30 M: za Josefa Křivku, manželku, rodiče Kysilkovy a Křivkovy
Úterý 12. 11. sv. Josafata	7:00 K: za zemřelého Jiřího Vojtěcha
Středa 13. 11. sv. Anežky České	18:00 K: za zemřelé členy rodiny Klimešovy, Říhovy a Šindelářovy
Čtvrtek 14. 11.	15:30 LDN: za zemřelého manžela
Pátek 15. 11.	18:00 K: za Silvinku
Sobota 16..11.	18:00 M: za Jiřího Svobodu a děti s rodinami
Neděle 17. 11. 33. v mezidobí	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za zemřelé dárce mešních fundací 10:30 M: za Františka a Annu Martinovy, s prosbou o požehnání pro vnoučata a pravnoučata
Úterý 19. 11.	7:00 K: za Františka Dittricha, za Annu a Františka Michlovy a oba rody
Středa 20. 11.	18:00 K: za děti a vnoučata
Čtvrtek 21. 11. Zasvěcení P. Marie v Jeruzalémě	15:30 LDN:
Pátek 22. 11. sv. Cecílie.	18:00 K:
Sobota 23 11. sv. Klementa I., papeže a mučedníka	18:00 M: za zemřelého manžela a rodiče a Boží milost pro rodiny dětí
Neděle 24. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za uzdravení 10:30 M: za dobrodince kostela
Úterý 26. 11.	7:00 K:
Středa 27.. 11.	18:00 K: za zemřelého Miloše a Františka Jandlovy
Čtvrtek 28. 11.	15:30 LDN:
Pátek 29. 11.	18:00 K: na poděkování Pánu Bohu za 50 let manželství, s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let
Sobota 30. 11. sv. Ondřeje	9:00 kaple na radnici: za vedení města 18:00 M: za Stanislava Janáka
Neděle 1. 12. 1. neděle adventní	7:30 M: za živé a zemřelé farníky 9:00 J: za Oldřicha Heyla, živé a zemřelé toho rodu 10:30 M: za rodinu Kubíčkovu a Blažkovu

Legenda: místa konání bohoslužeb
M: kostel svatého Michaela v Poličce
K: kaple na faře v Poličce
J: kostel svatého Jiří v Pomezí
LDN: Léčebna dlouhodobě nemocných v Poličce
P: Penzion v Poličce

Mešní intence je způsob, jak každý může nechat odsloužit nejvznešenější modlitbu církve, mši svatou, na úmysl, který mu leží na srdci. Intence přijímá otec Tomáš na celý aktuální kalendářní rok osobně, telefonicky či e-mailem.